

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε. Αριθ. 412

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 14 Νοεμβρίου 1923

ΟΙ ΚΟΙ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ & Σ' ΕΙΣ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

Τό αποτέλεσμά της δίκης του μεγάλου εγκλήματος της Πέτρας στο πενταμελές Δικαστήριο του Έφετείου Κερκύρας, απέδειξε όχι μόνον την χωλότητα αλλά και την νηπιότητα των αναλαβόντων την ανάκρισιν επί του τρομερού τούτου εγκλήματος.

Η δημοσιευθείσα πανταχού του κ. Β. Λεονταρίτη, εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τοῦ ἐγχώριου «ἐκλήρου» ἀποδίδει νά βγῇ λάδι ὁ συγγραφεὺς της καὶ νά ρίξῃ ὅλα τὰ θάρη εἰς τοὺς ἄλλους: Ταμιολάκην, Ἀργυράκην, τὸν διαδεχθέντα αὐτὸν (τὸν κ. Λεονταρίτην) τὸν ὅλως ἀνεύθυνον στρατηγὸν κ. Αἰαλατὴν, καὶ πρὸ πάντων αὐτὸν Γάσπαρην!

Δὲν ἀρνόμεθα ὅτι ὁ πεμφμισμένος ἐν Ἀθήναις ὡς στρατιωτικὸς δικαστικὸς Σύμβουλος, κ. Ταμιολάκης (ὁ φέρων βαθμὸν ἀντισυνταγματάρχου) δημοσιόγραφικῶν ρεκλαμῶν, ὅστις ἀπεστάλη ἐνταῦθα, ὡς μεγίστη ἀνακριτικὴ ἱκανότης, καὶ ὁ ὁποῖος ἀντὶ νὰ ἐργασθῇ σοβαρῶς, ἐστενωχωρεῖται καὶ δὲν ἐδίδεκε τὴν ὥρα τότε νὰ φύγῃ, ὅτι δὲν ἔκρινε τίποτε τὸ σπουδαῖον, δὲν ἐδείξε τὴν παραμικρὰν πρωτοβουλίαν καὶ τὸ παραμικρὸν σθένος ὡς πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν τοῦ εγκλήματος καὶ ἐδόξεσε τὸν Θεὸν καὶ τοὺς Ἀγίους Πάντας ὅτε ἠμπούρεσε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ Γιάννενα. Ἀναγνωρίζω ὅτι ὁ διάδοχος τοῦ κ. Λεονταρίτη εἰς τὴν ἀνάκρισιν τοῦ εγκλήματος τούτου ἀπεδείχθη κατώτερος τῆς σοβαρότητος τῆς πράξεως, ἀπολύτως τὸν Περιστέρεον, τὸ ἐμπιστότερον ὄργανον τῶν Ρεντζαίων, τὸν κυριώτερον φυγαδευτὴν αὐτῶν, καὶ μερικὸς ἄλλους, ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀπολύσῃ. Μήπως διὰ χαλοῦσε ἡ γούνα τοῦ κύριου Περιστέρου καὶ τῶν ἄλλων ἂν καθόνταν ὑπὸ δίκαιον μέτροι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδικάσεως τοῦ εγκλήματος; Συμφωνῶ ὡς πρὸς τὴν ἀνεξήγητον στάσιν τοῦ Συνταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς κ. Γάσπαρη ἀπέναντι τῶν Ρεντζαίων, ἀλλ' ὅλα αὐτὰ δὲν δύνανται ν' ἄρουν τὴν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως τοῦ μεγάλου εγκλήματος τῆς Πέτρας εὐθύνην τοῦ εἰδι-

κοῦ τότε ἀνακριτοῦ κ. Λεονταρίτη, ὁ ὁποῖος ἐνέργησεν ἐκ φιλοδοξίας ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἀνάκρισιν, μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ ἀποσταλῇ ὑπὸ τοῦ τότε συγκαληθέντος Πανηπειρωτικοῦ Συνεδρίου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐγκρίτου καὶ φιλοπατρίδος δικηγόρου κ. Γ. Τζαβελλά, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ψήφισμα πρὸς τελείαν ματαίωσιν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ τότε Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἠπείρου κ. Γιαμαρέλλου, ὅστις, δικαστικὸς ὢν, εἶχεν ἀντιληφθῇ τὸν στραθὸν ὁρμητὸν, τὸν ὁποῖον ἠκολούθη ἡ ἀνάκρισις εἰς χεῖρας τοῦ κ. Λεονταρίτη, ἐνεκα τοῦ ὁποῖου ψήφισματος, δὲν εἰσηκούσθη ὁ κ. Γιαμαρέλλος καὶ εἰσηκούσθη ἡ θέλγησις τοῦ Πανηπειρωτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ ἐκπροσωποῦντος τότε, ἐλλείψει Βουλῆς καὶ βουλευτῶν, τὴν Ἠπειρον.

Καθ' ἡμᾶς περνοῦν ὅλοι οἱ ἀναμνησθέντες εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνακαλύψεως τῶν οὐνεργῶν καὶ αὐτουργῶν τοῦ εγκλήματος τῆς Πέτρας, πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν, καὶ πρέπει νὰ διαταχθῇ τακτικὴ ἀνάκρισις διὰ ν' ἀποδειχθῶν καὶ εὐθύναι ἐκάστου.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ οἰκτρὸν ἀποτέλεσμα τῆς δίκης τοῦ εγκλήματος τῆς Πέτρας ἐν Κερκύρᾳ, ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἠμπορούσε νὰ εἶναι καλεῖτερον μὲ τὰς ἀνεπαρκεῖς καὶ ἀναπήρους ἀνακρίσεις τῶν κ. κ. Λεονταρίτη καὶ Ἀργυράκη. Τοῦ το μόνον λέγομεν καὶ ὑποστηρίζομεν ὅτι τὸ πενταμελὲς Δικαστήριον τοῦ Έφετείου Κερκύρας, ἡδύνατο, μάλιστα μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν δύο ἐκαταμυριαίων δραχμῶν εἰς τὸ Ἡλιοδοῦνι, νὰ ἀναλάβῃ τὴν δίκην, τοῦ το ἐπερίμενεν ὅλος ὁ Κόσμος.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

=| ΚΑΙ | =

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο Ἠπειρωτικὸς Σύνδεσμος Πειραιῶς διὰ τῶν κ.κ. Ματσοπούλου καὶ Ζώτου ἐπεσκέφθη τὸν κ. ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸν καὶ παρεκάλεσεν ὅπως συμπληρωθῇ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς μοναδικῆς

Ἑμπορικῆς Σχολῆς Ἠπείρου καὶ ἐπισπευσθῇ ἡ ἰδρυσις τοῦ σχολικοῦ Μεγάρου εἰς τὸ νέον κεντρικὸν οἰκόμενον τὸ ὁποῖον παρεχόμενον ὁ Δήμος. Τόσον ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅσον καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἑμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Ἡλιάδης ἐπεσκέψαν τὴν ἄμεσον συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν ὅσον τὸ δυνάτον ταχύτεραν οἰκοδόμησιν τοῦ Μεγάρου ἀνευ οὐδεμιᾶς νέας φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν κατοίκων ἀφοῦ ἐξευρέθη τὸ δαπανηθησόμενον ποσὸν διὰ τὰς 13 Ἑμπορικῆς Σχολὰς ἐν αἷς καὶ ἡ Ἠπειρωτικὴ.

..

Ο κ. Γεώργιος Καφαντάρης διηθόδοξος ὑπηρετῆς τοῦ Βενιζέλου, Γεώργιος πῆγε εἰς τὴν Γενεὴν καὶ στοὺς Παρισίους καὶ Γεώργιος γύρισε.

Δὲν ἐπέτυχε τίποτε, οὔτε εἰς τὴν Γενεὴν οὔτε στοὺς Παρισίους.

Στὴν Γενεὴν χάσαμε τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τοῦ συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὸ ζήτημα τῆς «Σαλαμίνος» γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὁποίων ὁ κ. Μιχαλακόπουλος γὰρ ἄσπε τὸν Κόσμον γιὰ νὰ διορισθῇ πρεσβευτὴς στοὺς Παρισίους ὁ ἐλληνικῆς καταγωγῆς, ἀλλὰ Γάλλος, γαλλικώτερος καὶ τοῦ Ποαγκαρὲ, Νικ. Πολίτης, ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐνόχων τῆς δολοφονίας τῶν Ἑξ ἔθνομαρτύρων τῆς 15 Νοεμβρίου 1923 χάσαμε ἀκόμα καὶ τὴν συναίνεσιν τῆς Γαλλίας γιὰ τὸ λεγόμενον μερὲς δάνειο. Στοὺς Παρισίους χάσαμε καὶ ἐλπίδα νὰ γλυτώσωμε ἀπὸ τὸ νόμιον τῆς ληστρονικῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἡμᾶς 4 δισεκατομμύρια δραχμῶν γιὰ τὰ ἐξοδα ποὺ κάναμε στὸν πόλεμον γι' αὐτὴν καὶ γιὰ τὸ αἷμα, ποὺ χύσαμε γι' αὐτὴν!

Τᾶχει δὲ τόσο σύγγραφοι ὅτι θὰ τὸ πάρῃ τὰ 4 δισεκατομμύρια, μᾶς ὥστε τὰ ἐνέγραψε καὶ στὸν φετινὸ προϋπολογισμὸν τῆς τοῦ 1927—1928 ὡς ἐσοδὸς της! Καὶ ὁ κ. Γεώργιος Καφαντάρης μᾶς προσφέρει χρυσωμένα χάπια περὶ ἐλπίδων διευθετήσεως τῶν ἑλληνογαλλικῶν χρεῶν.

Ἀς ἐτημαστοῦμε τώρα οἱ Ἕλληνες νὰ πληρώσωμε εἰς τὴν σύμμαχίμας Γαλλίᾳ τὰ 4 δισεκατομμύρια γιὰ τὸν φιλογαλισμὸν μας ἢ γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Βενιζέλου.

..

Η «Ἐλευθερία» γράφασα πολὺ λάκεις γιὰ τὸ περίφημον Τελωνεῖο τῶν Ἰωαννίνων, γιὰ τὸ ὁποῖον πληρώνει τὸ Δημόσιον 65 χιλιάδες δραχμὰς τὸν χρόνον ἐνοίκιον, γιὰ σπῆτι, ποὺ δὲν θὰ πλήρωνε οὔτε δέκα χιλιάδες ἔγινε ἀφορμὴ νὰ σηκωθῇ τὸ Τελωνεῖο αὐτὸ ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται κρυφὸ καὶ κατάκλειστο καὶ κανένας δὲν ἔχει ἂν ἔχωμε τελωνεῖο, στὰ Γιάννενα, καὶ νὰ πάῃ στὸ Γκαράζ

τοῦ Δημοσίου, ποὺ εἴταν ἄλλοτε ὁ Γιαννούσης, καὶ ἔγινε ἡ σχετικὴ προταγή, τῆς μεταφορᾶς του, ἀλλὰ δὲν πραγματοποιεῖται ἀκόμα, διότι χρειάζεται γιὰ νὰ ἐπισκευασθῇ τὸ Γκαράζ καμμιὰ ἑκατοστὴ χιλιάδες δραχμὲς! Καὶ προκειμένου περὶ δαπανῶν, ἔστω καὶ παραγωγικωτάτων τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀνοικονομικῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Καφαντάρη τὸ φέρει γύρω, ἐνῶ ἀπλούστατα προκρίνεται νὰ ἐξοδεύσῃ μιὰ γιὰ πάντα 100 χιλιάδες καὶ νὰ ἀφιλοῦμεστε 65 χιλιάδες τοῦ χρόνου καὶ ἀκόμα ἐνῶ δένύπαρχει σύγκρισις μετὰ τοῦ Γκαράζ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ στενόχωρου καὶ ἀπόκεντρου σπιτιοῦ τοῦ Ἀναστασίου Μουσχεττά!

..

Τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ὁ ἐγκυκλοπαιδικώτατος καὶ εὐνομαδέστατος ἱατρός τῆς πόλεως μας κ. Δημ. Βλαχλείδης, ἔδωκεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, καὶ ἐν μέσῳ πυκνοτάτου καὶ ἐκλεκτοτάτου ἀκροατηρίου, τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἐπιστημονικὴν διάλεξιν περὶ ὑπνωτισμοῦ.

Τὴν σπουδαιότητάν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως διάλεξιν ταύτην ἐτίμησε τὸ ἐνταῦθα προξενικὸν Σώμα, καὶ μέγα μέρος τοῦ ὄραιοκόσμου τῶν Ἰωαννίνων μετὰ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο καὶ τὰ ἄρτι δύο μνηστευθέντα ζεύγη.

..

Τὸ μόνον ἐπίσημον ὄργανον ἐνταῦθα, ὁ «Κήρυξ» τοῦ κ. Δ. Πανιδῆ, ἐπιτίθεται πολὺ δικαίως ἐναντὶ τοῦ βενιζελικοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ φύλλον τοῦ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, γράφων τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικώτατα καὶ ἐπιγραμματικώτατα:

«Καθ' ἣν στιγμὴν προχθὲς ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας ἐτόνισε μὲ τὴν ἀμείλικτον γλῶσσαν τῆς ἀληθείας, εἰς πόσα εγκλήματα συνετέλεσε τὸ Κράτος διὰ τῆς συνεχούς, ἀστόχου καὶ ἀσυλλογίστου ἀμνηστεύσεως, ληστῶν κλεπτῶν καὶ παντὸς εἶδους εγκληματιῶν, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινε, παρ' ὅλην τὴν ἀγανάκτησιν τῆς Κοινῆς Γνώμης, νῶον νομοθέτημα περὶ γενικῆς ἀμνηστεύσεως τῶν καταχραστῶν ἀπείρως οἰκτροτέρου παντὸς προηγουμένου.

Τὸ κακὸν συνεπληρώθη ἤδη. Οἱ ἀπὸ τότε διαμαρτυροῦνται εἰναι πλέον περὶ τῆς. Καὶ γράφοντες τὰς γραμμὰς αὐτὰς δὲν ἀποβλέπομεν εἰς τὸ νὰ διορθώσωμεν τίποτε. Αἰσθανόμεθα μόνον τὸ καθήκον νὰ θρηνησωμεν διὰ τὸ κατάντημα αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου»! (Κήρυξ) ἀριθ. 2829 Νοεμβρίου 11 ἐ. ἔ. σελ. 3 στήλ. 1.

Τὶ δαιμόνιος εἶναι ὁ κ. Δ. Πανιδῆς καὶ τί ἀνεξαρτησίαν γνώμης ἔχει εἰς τὴν ἐπιτίθηται δικαίως.

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
 ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
Ετησίαι Συνδρομή
 *Εσωτερικού Δρ. 75
 *Εξωτερικού Φρ. 75
 *Αμερικής Δολ. 5

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Καθίσταται γνωστον τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου ἐ. ἔ. διατάγματος περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ. περὶ ἐπιβολῆς στρεμμ. φόρου ἐπὶ τῶν μπαλταλικῶν (δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 168 τεύχος Α' φύλλον τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως) δόση τῶν Νέων Χωρῶν, ὅσα πρὸ τῆς προσαρτήσεως αὐτῶν, ἐτέλουν ὑπὸ τὴν νομὴν τῶν κατοικῶν χωρίων καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἀποδεικτικά ἐξουσιάζουσιν εἴτε δὲν σώζονται, εἴτε δὲν εἶναι πλήρη, δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶν ὡς ἰδιοκτησία τῶν κατοικῶν τῶν χωρίων τούτων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Διοικητικοῦ Δικαστηρίου κρίνοντος ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου. Κατὰ τὸν τρόπον ἀναγνωρίζονται καὶ δόση τῆς Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανόμενα τῆς ἐπαρχίας Νομοῦ καὶ νομοῦ Ἀρετῆς, τὰ δικατεχόμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀνω διατάγματος ὑπὸ Κοινοτήτων, καὶ Χωρίων, βάσει ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἐκδοθέντων πρὸ τῆς προσαρτήσεως τῶν ἀνω Χωρῶν τῆς Ἑλλάδος.

Δι' ἄλλης διατάξεως τοῦ Διατάγματος παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα εἰς Κοινότητα ἢ χωρία δόση ὑπαγόμενα ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν „Μπαλταλικῶν“.

Τὰ εἰς ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις ἀναγνωρίζόμενα δόση δὲν δύνανται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῶν 15. 000 στρεμμάτων δι' ἑκάστην περιπτώσιν δέον δὲ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀνω διατάξεων, αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κοινότητες ἢ χωρία νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸν ἀρμοδίον ἀσάφηνσιν καὶ αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

Δι' ἄλλης ἐν τέλει, διατάξεως τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, δόση ἢ τμήματα δισών, οὐχὶ μεγαλύτερα τῶν 2. 000 στρ. ὑπερκαίμενα πόλεων χωρίων ἢ συνοικισμῶν καὶ ἔχοντα προστατευτικὸν χαρακτῆρα τῶν ὑποκειμένων πόλεων κ. τ. λ. παραχωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ νομὴν εἰς τὰ νομικά πρόσωπα τῶν οἰκείων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ἐφ' ὅσον ἀναλαμβάνουν ταῦτα τὴν μερίμναν τῆς προστασίας καὶ κανονικῆς ἐκμεταλεύσεως αὐτῶν.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,”

Παραμυθία 3 Νοεμβρίου 1927
 Χθές π. μ. 2 1/2 γλμτ. ἐξώθεν τοῦ Νεοχωρίου, ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῆς ἀγορῆς εἰς Παραμυθίαν, θέσιν «Πλάτυνας» Κοῦσια ἐνεδρεύσαντες οἱ ἐκ Νεοχωρίου 1 Σω

τήριος Μπουσάκης Πρόεδρος Κοινοτήτος Νεοχωρίου 2) Γκέλης Σπύρος πρωτεύων τοῦ Προέδρου καὶ 3) Κώστας Κώστας ἀγοροφύλαξ Νεοχωρίου συνέλαβον τὸν ἐκ τοῦ σταθμοῦ Μενίνας εἰς Παραμυθίαν ἐρχόμενον χωροφύλακα Πατισσίου Περικλῆν καὶ τὸν εἰδελφὸν ἀνελιὸς διὰ τῶν καὶ γρόνθων προξενήσαντες διαφορὰς μὴ ὡς εἰς τὸν ὅ. εἰρηται χωροφύλακα ἐπειδὴ ὁ χωροφύλαξ ἐτραυμάτισε διὰ τοῦ ὅλου τοῦ εἰς τὸν πόδα ἑνα ἐκ τῶν ἐπιτεθέντων ἐναντίον τοῦ σκύλου τοῦ ἐνός ἐκ τῶν ἀνωτέρω Τῆ ἐνεργεία τοῦ σταθμάρχου Μενίνας συνελήφθησαν αὐθημερόν καὶ μετὰ φέρθησαν ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος καὶ ἀγοροφύλαξ τοῦ ἑτέρου διαφοροῦτος πρὸς στιγμὴν τὴν σύλληψιν. Παρὰ τοῦ κατοικοῦντος χωροφύλακος ὑπεβλήθη ἐναντίον τῶν ἀμφοτέρων μήνυες.

“Ἡμεῖς κάτοικοι τῆς Παραμυθίας,”
 τῆς ἀνοικτωρ καὶ ὅλων ἀποκελευσμένης τῆς ἀλλῆς Ἡπειροῦ ὑπὲρ τῆς οὐδεμίας μέχρι τοῦδε ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῆς ἐλήφθη φρονις.
 Ἡμεῖς οἱ ἀγγίως φρολογούμενοι καὶ μηδὲν διομαρτυρούμενοι, οἱ προθύμοι, εἰς πάντα ἐθνικὸν ἔρανον προθύμοι προσερχόμενοι ἀνοικτούμεθα σήμερον νὰ ὑψώσωμεν φωνὴν διαμνηστῆρας, διότι, ἀντὶ τοῦ Σ. ὑπουργείου νὰ μεριμνήσῃ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν Παραμυθίαν — Φιλίαται Μαργαρίτιον, τοῦναντίον ἐπιβάρυνεν ἐσχάτως τὴν Μ. Ἐκπαίδευσιν διὰ δυσβαστατικῶν τεσσῶν, ὥστε νὰ ἀνασπασθῶν τὰ τέκνα ἡμῶν νὰ ἀποσπασθῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, ἐν οἷς τὴν ἀλβανικὴν γλῶσσαν ἀπεβάλλον καὶ νὰ ἀνακρίσθωσιν καὶ πάλιν αὐτὴν ἐπὶ ἀφτάστω ζημία τοῦ Ἑθνικοῦ ἔρανον. Τσαμοναγὰ, Συναδέσταις ὅμως ἡμεῖς, ἂν καὶ πένητες ὡς καὶ καλοὶ Ἕλληνες τὰ ἀγαθὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς γλῶσσης ἦν ἐπὶ αἰῶνας καίπερ δούλοι ἐλατρεῦσαμεν θὰ πωλήσωμεν ὅτι τέλος μᾶς ἀπέμεινεν, ἵνα μὴ θίψωμεν τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, διότι αὐτὴ ἄγε. τὰ κατὰ τὸν Κοραῖ εἰ δούλειαν.

Δὲν εἶναι ὅμως δίκαιον, ἐν ᾧ πληρώσωμεν φόρους, ἐν ᾧ φροντίζομεν ὑπὲρ τῶν σχολείων μας δι' ἐράνον πολλὰ, πλουτίζοντες, τὰ σχολεῖα ἡμῶν καὶ ἰδρύοντες γυμναστήρια καὶ συνιστώτες βιβλιοθήκας ἐκ τοῦ ἰδρυῶτος ἡμῶν καὶ τὰ ἐκπαίδ. τέλη ἐκ τοῦ ἔρατου ἡμῶν πληρώνοντες δὲν εἶναι δίκαιο: οὐδὲ ὁρῶν νὰ ἐλλείπωσι τόσοι καθηγηταὶ ἐκ τοῦ Γυμνασίου ἡμῶν, τοῦ μοναδικοῦ τούτου φάρον, τοῦ ἑθνικοῦ τούτου λαμπιῆρος τοῦ ἐκπαιδευτοῦ τῶς ἐκπολιτιστικῆς ἀκτίνας ἀνὰ τὴν τσαμουραγὴν σύμπασαν. Τὰ ὁρησκευτικά δὲν διδύσκονται ἐλλείπει θεολόγου καθηγητῶν οὐτε τὰ φυσικομαθηματικά, οὐτε τὰ Γαλλικά οὐτε γυμνασιῆς ὑπάρχει, χάριν τῆς γυμναστικῆς καὶ τοῦ γυμναστηρίου ὅπερ δι' ἐράνον, ἔχομεν ἰδρύσει.

Συγκοινωνίαν δὲν ἔχομεν οὐτε πιστεύομεν δι' ἐράνον, ἔχομεν ἰδρύσει.

Δὲν θὰ καταδεχθῶμεν ὡς ὑπερήφανοι Ἡπειρώται νὰ ἱκετεύσομεν ἀπαλλαγὴν δυσβαστατικῶν ἐκπαίδ. τεσσῶν, οἱ φορολογούμενοι ὅμως Ἕλληνες πολῖται δεξιόμεν καὶ σταλλῶσιν ἀμέσως καθηγηταὶ καὶ ἵνα μὴ κατεγέλαιστο γενήμεθα εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν καὶ ἵνα μὴ κινδυνεύσωμεν νὰ ἴδωμεν τὰ τέκνα ἡμῶν ἀγράμματα.

Δὲν λησιμονοῦμεν δι' ὅσον ἐκπαιδευτοὶ καὶ καλῶς μεμερφωμένοι λαοὶ εἶναι ἐλεύθεροι. ἡ ἀγραμματοσύνη ἀγὴ εἰς δουλείαν.

- Οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων Παραμυθίας**
- Σ. Α. Σαλάνας
 - Οἱ Πρόεδροι τῆς «Πανεπαρχιωτικῆς ἐνώσεως Ν. Πιπιάνας»
 - Οἱ Πρόεδροι Τεχνικῶν Οἰκοδομῶν Β. Ἀθανασόπουλος.
 - Οἱ Πρόεδροι τῆς ἐνώσεως ἐφεδρῶν Πολεμικῶν Α. Σαρμαρᾶς.
 - Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀπόστ. Στρογγυγάρης
 - Α. Μάνος

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
“Ο Φοβηλμιάτρος κ. Α-γνάντης δέχεται ὡς πῖντοτε ὁδὸς Δαδώνης 17.”
Αφῆξις
 Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἀπόστολ. Γ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χωρίον τοῦ Κρεσσονίσταν καὶ ἐξ Αἰγίου ὁ δεκανεὺς τοῦ Πεζικοῦ κ. Βασίλ. Καραμπίνης ἐκ Ραϊκῶν.
 Ἀφίκετο ἐκ Τσαρκαλιῶν χάριν ἱατρικῆς ὑποθέσεως ὁ αὐτὸς ἱατρός κ. Κ. Φίλιος. ἐκ τῶν κατετέρων ἱατρῶν τῆς Ἐπαρχίας Πρωγονίου καὶ ἐξέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.
Θάνατος
 Ἀπεβίβωσεν ἐν Ζ τῇ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα καὶ ἐκτεθῆναι μετὰ ὅπως ἐν μέσῳ γε. τῆς ὀλίφης τῆς κομπο. ε. ὡς ταύτης ὁ καλὸς καὶ ἐναγέτος ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος Πατὰ Σπύρος Καρβελῆς.

Γ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΑΚΗΣ
«ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΗΣ»
 Μητροπόλεως 1: Πλατεία Συντάγματος
Ἀθήναι
Τηλέφ. Νέον 1—33
 Οἰκίας, Μέγαρο, Ἐπαύσεις, Καταστήματα, Ἐπιχειρήσεις, Ἀγροτικά Κτήματα, Κήπους, Οἰκόπεδα δι' Οἰκοδομὰς, Συνοικισμοὺς, Ἐργοστάσια κ. τ. π. παντὸς εἶδους καὶ πανταχοῦ ἔχω πρὸς πώλησιν ἢ ἐνοικίασιν.
 Ἄναια παρέχω καὶ ζητῶ
 Ζητήσατε ὅτι οὗς χρειάζεται ἔχω τῇ μεγαλυτέρᾳ ποιότητι.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ΜΑΤΑΘΙΑΣ ΤΕΡΤΕΤ
ΕΥΛΕΙΑ
 Ἐλάτη καὶ Πεύκη Κορινθίας
 Ρόμπολο, Ὄξια καὶ Φλαμούρο
 Ἰσαγαγὴ ξυλείας Πίτο - πὶν καὶ Ντούγλας Φ
 καταλλήλου καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν Λέμβων
 Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἡπειρον
ΑΛΕΞ. ΜΑΤΣΑΣ - Πρέβεζα

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ
 Ἀθῆναι 12. Κατὰ τοὺς Βενιζελικοὺς κύκλους, οἱ οἰοῦντες ἔτρεφον ἀπόλυτον πεποίθησιν διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν ἐλληνογαλλικῶν λογαριασμῶν, ἡ Γαλλία θὰ ἐμεινεν ὀφειλέτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτου εἶχε συντάξει καὶ τὸν προϋπολογισμὸν 1927-1928, ἥδη ὅμως εὐρεθεὶς πρὸ τῆς ἀνενδότου ὁσέως τῆς Γαλλίας, ἀπαιτούσης νὰ τῆς πληρώσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τὰς πιστώσεις τοῦ πολέμου, ἐν ὑποχρεωμένους νὰ ἀναθεωρήσῃ τὸ σχετικὸν κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξουσίαν ἄλλοθεν τ' ἀναγεγμένα ἔσοδα, καὶ νὰ τροποποιήσῃ αὐτὸν (ἦγουν θὰ πλῶσωμεν τὰ 4 δυσσεκατομμύρια δραχμῶν, ἅτινα ἀπαιτῇ ἡ Γαλλία μας) Καὶ ὅν ἀπαντήσῃ ἀντιδράσεις, θ' ἀφῇ σὴ μέχρι διαλύσεως τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ καὶ τῆς Βουλῆς.

Διαικίον
 Ἐκτίθεται εἰς ἐργασίαν πρᾶσιαν ἡ ἐνοικίασις τῶν νοικῶν καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς οἰκίας Ἐξοδοφύλου τῆς Κοινοτήτος ὁ ἅγιος Δημήτριος πλειοδοσία θέλει διενεργεῖται τῇ Κοινοτῇ ἐβρίον ε. ε. καὶ ὅσον ὅσοι τῆς πλειοδοσίας εἶναι νὰ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἰωαννίνων καὶ τῆς Κοινοτῆς ἐνδιαφερόμενοι δύνανται οἰονδῆποτε πληροφύρας
 Ἐν Βελτιστῇ τῇ 28
 1927
 Ὁ Πρόεδρος τῆς
 Δημ. Μπαλόνης

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ
Ἰατρὸς
 Μικροῦ Ἰωνίου
 Ἐπὶ δύο καὶ ἡμίον ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὰ νοσοκομικὰ τῶν Παρισίων, Τερνιὲ καὶ Μποδὼν, ἀπὸ κάμψας ἐγκτεστιάθη καὶ τῆς ὁδοῦ Βαλμορίτου ἀρ. 14 στην 8—10 π. μ καὶ 3—πλὴν τῆς Κυριακῆς.
 Εἰς τὸν Κινηματογράφον «Πάνθεον» προβάλλονται καθημερῶς αἱ ὁραιότεραι ταινίαι συγκεντρώνεται δὲ ὁ κτότερος κόσμος.